

Hồi 45

Ân Oán Nào Nùng

Phó Tuyên mặc dù tuổi ngoài thất tuần, bề ngoài có vẻ trầm lặng nhưng thật ra ông ta vẫn là một lão già có tính khí quật cường.

Bị mất một cánh tay, thái độ của ông ta tuy rằng bình thản, nhưng trong thâm tâm của ông ta lúc nào cũng bùng bùng bốc cháy vì mối thù bất cộng đái thiên.

Vì vậy mà khi được lệnh tham chiến, ông ta liền tung một đòn cay nghiệt.

Phối hợp với thanh đại đao của Phó Tuyên, Tạ Chí và Nhiệm Độc mở thế gọng kìm, tấn công tới tấp. Còn Dẫn Long Sách của Toàn Lập thì biến hoá thiên hình vạn trạng, trối dậy ào ào, liên hồi tập kích.

Đôi mắt Giang Thanh đỏ ngầu vì máu, chàng len lỏi một cách tài tình qua những bóng đao, bóng roi, bóng chưởng. Còn Linh Linh thì kêu lên rên rĩ :

- Giang Thanh, đừng lo đến muội nữa !

Tiếng nói vừa dứt, nàng giãy mạnh một cái thật mạnh cho sút khỏi tay của Giang Thanh đoạn lăn ra ngoài.

Giang Thanh tan nát cõi lòng, trợn mắt hét. Chàng ngân lên một tiếng nào nùng, tóc tai dựng đứng như một con cá, chàng đảo mình ra ngoài ba bộ, thế rồi chưởng

phong trời dậy trong một cái chớp chằng trở ra ba đòn liên tiếp: Phật Quan Sơ Hiện, Kim Đỉnh Phật Đăng, và Phật Ván Ca La!

Thế là bóng chưởng trùng trùng điệp điệp lớp lớp thành hình vòng cung, lớp thành đường thẳng lớp thành hình tam giác bay ra tới tấp.

Lý Diễm Ngọc giựt mình kinh sợ hô to:

- Như Lai Thần Chưởng!

Tiếng này bay ra chưa dứt thì những tiếng lớp bố nổ ran giữa trận tiền.

Quang cảnh cực kỳ ngoạn mục, vô số mảng tuyết đang lả tả rơi thình lình bị áp lực dội ngược trở lên hơn mười trượng. Chỉ thấy Phó Tuyên như một con diều đứt dây bay vù ra khỏi trận, còn Tạ Chí, Nhiệm Độc và Liên Tâm Song Lão thấy đều hỗn hển thối lui. Toàn Lập và Vạn Triệu Nguyên cũng không tránh khỏi luồng chưởng phong ác liệt đó.

Lý Nhiệm Ngọc mặt mày thất sắc vì Như Lai Thần Chưởng đối với bà ta thật là quen thuộc vì bà ta đã ghét cay ghét đắng nó suốt nửa đời người.

Bà ra lệnh:

- Bất chấp tất cả hãy giết thằng Giang Thanh cho ta!

Toàn Lập mặt mày cau có, thét lên một tiếng dùng Dẫn Long Sách tấn công Giang Thanh bằng một thế hư, để rồi quay sang tấn công Linh Linh bằng một chiêu thật lúc. Bấy giờ nàng đang té trên mặt đất.

Cùng trong một lúc Tạ Chí, Nhiệm Độc và Liên Tâm Song Lão cùng với Vạn Triệu Nguyên thấy đều hô nhau nhảy xổ tới trợ lực.

Giang Thanh ngửa cổ cả cười, hai tay đưa thẳng về phía trước, một tiếng thét vang lên, hai cánh tay đó thành linh đánh ép xuống bằng một đòn hung bạo, làm cho cả thấy đối phương cơ hồ nghệt thở, đó là đòn thứ tư Nghênh Phật Tay Thiên trong Như Lai Thần Chưởng .

Trong cơn hỗn loạn, Giang Thanh lại liên tiếp tung ra một đòn thứ năm : Phật Ngã Đồng Tại .

Trong chớp mắt hai cánh tay chàng đã tung ra sáu chưởng liên hoàn, sáu chưởng này kết hợp với nhau một cách chặt chẽ đánh bạt ra tứ phía.

Thật ngoài sự tưởng tượng Vạn Triệu Nguyên không thể trốn đòn, lãnh lấy một chưởng, mồm học máu tươi. Còn Liên Tâm Song Lão thì té lăn chiêng trên mặt đất, làm cho Lý Diễm Ngọc muốn trờ tới tiếp tay cũng không kịp.

Lúc bấy giờ Tạ Chí xử một đòn Long Phong Vân, Nhiệm Độc xử một đòn Thôi Sơn Tam Thức, còn Toàn Lập thì vội vàng nhảy tới đỡ Vạn Triệu Nguyên dậy.

Vô tình hiện giờ chỉ còn Tạ Chí và Nhiệm Độc trực tiếp đấu với Giang Thanh mà thôi.

Giang Thanh bây giờ rất ư bình tĩnh, chàng lại sử dụng đòn thứ năm là Phật Ngã Đồng Tại một lần nữa, nhưng lần này chàng tập trung sáu chưởng lại thành một

đường thẳng. Tạ Chí không tránh không né, dồn hết sức mạnh vào hai cánh tay chống lại.

Nhiệm Độc giật mình vừa muốn né tránh nhưng tình cảnh nguy cùng của Tạ Chí đã đập vào mắt ông ta.

Trên giang hồ rất trọng điều nghĩa khí, nên Nhiệm Độc thấy Tạ Chí không tránh không né, ông ta cũng vung song chưởng lướt tới trợ lực.

Trong chớp mắt hai luồng sức mạnh hai người toát ra gặp phải chưởng phong của Giang Thanh vang lên một tiếng “bùng”. Từng mảnh tuyết bay lên cuốn cuộn bầu không khí biến sang nóng rực.

Lý Diễm Ngọc nhìn chăm chăm vào trận chiến kêu thâm trong lòng:

- Không xong!

Vừa nghĩ đến đây thì hai bóng người chệch choạng như hai gã say rượu thối lui từng bước. Mỗi một bước của họ đề lồm sầm vào mặt tuyết, chứng tỏ rằng họ đang hết sức xuống tấn để ghìm lại. Hai người ấy chính là Nhiệm Độc và Tạ Chí!

Gương mặt già nua của họ bấy giờ tái xanh hơi thở phì phò, nhưng hai cặp mắt trợn trừng đầy vẻ căm tức.

Như Lai Thần Chưởng đã đẩy lui cho hai phái đối lập với mình, nhưng bản thân Giang Thanh cũng phải bắn lùi ra ba bước rồi mới lấy tấn đứng vững được.

Giang Thanh cười sắc lạnh, đảo mắt nhìn Linh Linh lúc bấy giờ đang ngồi trên mặt đất đăm đúi nhìn chàng

đôi mắt của nàng lộ vẻ sợ sệt nhưng chan chứa tình yêu.

Giang Thanh thở dài, dường như trút được một gánh nặng. Nhưng Lý Diễm Ngọc quay đầu lại bảo

- Thiệu nhi mang gậy đến cho ta !

Kim Thiệu chớp nhanh cặp mắt rời khỏi nơi đó.

Tuyết vẫn bay lả tả đầy trời và Kim Thiệu trình trọng trao cho bà một thanh gậy sắt bóng nhoáng.

Thình lình Toàn Lập đứng dậy gần giọng nói :

- Lý sư thúc, Vạn hiền đệ trúng thương rất nặng e rằng khó cứu, xin sư thúc định đoạt cho.

Vô Định Phi Hoàn Lý Diễm Ngọc lạnh nhạt truyền :

- Đưa nó trở về, dùng thuốc của bản môn điều trị.

Lúc bấy giờ Liên Tâm Song Lão Dịch Chí và Dịch Thành đã lom côm ngồi dậy. Sắc mặt của hai người thấy đều xanh xao vàng vọt, rõ ràng họ đã thọ trọng thương.

Giang Thanh bước tới, nói một câu trầm tĩnh:

- Vô Định Phi Hoàn, đêm nay người nhất quyết cùng Giang Thanh này so tài ư?

Lý Diễm Ngọc trả lời một câu tàn nhẫn:

- Ta muốn lấy mạng người và lấy mạng con Linh Linh.

Giang thanh nở một nụ cười tinh quái, quay đầu lại nói với Linh Linh :

- Linh Linh, muội đã nghe thấy rồi chứ?

Linh Linh đưa mắt nhìn chàng chưa kịp trả lời thì nhanh như chớp hào quang trỗi dậy, bốn chiếc bóng người

bị ném bay ra ngoài ba trượng!

Đến khi bốn chiếc bóng người đó rơi xuống thì tiếng rên la vang rên, và luồng hào quang đó tiếp tục bay tới bao trùm lấy Toàn Lập và Liên Tâm Song Lão.

Bốn bóng người bay ra đó chính là bốn tên thuộc hạ của Yên Hà Sơn Trang vâng lệnh của Lý Diễm Ngọc đến đỡ Vạn Triệu Nguyên. Bốn người ấy giờ đây đỡ người ra, có lẽ đều đã bị điểm huyết nên không thể cự cựa.

Thì ra Giang Thanh đã dùng một thủ pháp thần tốc rút thanh Kim Long Đao của mình ra, một mặt tấn công bốn thuộc hạ, một mặt dùng Kim Long Đao bắt thần tập kích Toàn Lập và Liên Tâm Song Lão.

Gương mặt của Lý Diễm Ngọc sát khí đằng đằng. Bà ta vừa dậm bước ra thì một tiếng nạt vang lừng tiếp theo đó nổi lên bốn tiếng:

- Nam Tôn Nộ Hải .

Bầu không khí lập tức chao động như một vùng trời xoáy, hào quang trời dậy ba bên bốn bề, như muôn ngàn mũi tên đâu bay tới.

Từng làn mưa máu bay ra, và hai người trúng đòn ngã lăn lộn trên mặt đất.

Lý Diễm Ngọc giựt mình ngớ ngẩn vì Giang Thanh bất thành linh sử dụng Đại Tôn Đao Pháp làm cho bà ta không rõ đó là một môn võ học của phái nào?

Bà ta thấy Toàn Lập nhảy ra vòng chiến, y trang thư sinh của lão nát be nát bét, toàn thân run rẩy, khá khen

cho Toàn Lập đã trốn thoát được đòn Nam Tôn Nộ Hải.

Tiếp theo đó Giang Thanh lại hô:

- Bắc Tôn Mục Sơn !

Thanh Kim Long Đoạt trong tay của chàng lập tức bay vù ra và thân hình của chúng quay cuồng long lốc, làm thành vô số vòng cung tuyệt mỹ.

Toàn Lập tức tốc múa Dẫn Long Sách ra đối địch. Đòn thứ nhất ông sử dụng là Long Thăng Cửu Thiên. Chỉ thấy ngọn roi của lão lồng lên như con rồng thiêng uốn khúc.

Cùng trong một lúc, Tạ Chí mở bừng cặp mắt, hai tay đẩy ra liên tiếp sáu chương để tiếp tay cho Toàn Lập, và khi những luồng kinh phong nối giáp vào nhau. Tạ Chí rú lên một tiếng kinh hoàng, hô khẩu hét ra máu tuôn lai láng, còn Nhiệm Độc thì có một dòng máu tươi ứa ra khoé miệng.

Toàn Lập tay chân run rẩy cơ hồ cầm không chặt ngọn Dẫn Long Sách nữa.

Giang Thanh cầm Kim Long Đoạt đôi mắt sáng ngời, miệng nở một nụ cười chua chát, những người đứng vây chung quanh thấy đều im lìm lặng lẽ.

Kim Thiệu lúc bấy giờ cũng có vẻ sợ hãi. Nàng biết rằng Giang Thanh không phải là một người dễ dàng bị khuất phục, ý niệm muốn giết chết Giang Thanh giờ đây tiêu tan không còn nữa.

Thình lình Lý Diễm Ngọc cất tiếng lạnh lạnh nói

rằng:

- Giang Thanh, mi thật không hổ là nghĩa tử của Tà Thần, hành vi tàn bạo của ngươi còn trội hơn nghĩa phụ của ngươi khi xưa, đêm nay ta sẽ phân thân ngươi ra làm trăm mảnh.

Giang Thanh lạnh nhạt trả lời:

- Lý Diễm Ngọc, bà đã nói quá nhiều. Sáu mươi năm về trước, Võ Lâm Song Phi bất quá chỉ là hai con chim biết ca hát véo von mà thôi, chớ chẳng làm nên trò trống gì.

Lý Diễm Ngọc hơi giận tràn hông mặt mày biết sắc, bỗng bà ta cười lên rữ rượi, nhắm phía Giang Thanh bước tới từng bước một. Thành linh quay đầu lại đưa mắt ra dấu cho bọn thuộc hạ của Yên Hà Sơn Trang.

Thế là mấy mươi tên cán binh, dưới sự chỉ huy của Địch Trung, họ nhanh nhẹn thò tay ra sau lưng gỡ xuống một món binh khí : Liên Châu Nỏ.

Loại nỏ này khác hơn thứ thường dùng, mỗi lần bắn ra liên tiếp ba phát, vì vậy mà mang tiếng là Liên Châu.

Võ Lâm Song Anh Vu Phát và Tề Bà Lộc cũng tản mác ra hai bên, đợi chờ cơ hội.

Bầu không khí căng thẳng phi thường.

Bỗng sau triền núi có ba tiếng “păng, păng, păng” vang lên ba tiếng pháo bông màu đỏ rực nổ tung trên nền trời xám xịt.

Lý Diễm Ngọc giật mình ngược mặt nhìn trời, Toàn

Lập bất giác hô to ba tiếng:

- Trường Ly Đảo!

Ba tiếng này vừa bay ra khỏi cửa miệng cả đấu trường lập tức vang lên những tiếng ồn ào.

Tạ Chí và Nhiệm Độc đang dồn hết chân lực vừa toan mở đợt tấn công, bây giờ cũng dừng tay ngửa mặt nhìn lên ba chiếc pháo bông chiếu sáng rực trên nền trời xanh thẳm .

Giang Thanh bất giác tinh thần phấn chấn, chàng xúc động đến nỗi một giòng nước mắt ứa ra, chàng cảm thấy Trường Ly Đảo đối với chàng thật là ân thâm nghĩa trọng.

Toàn Lập biết rằng chúng thuộc hạ của mình hãy còn sợ sệt bọn Trường Ly Đảo, vội nạt lên một tiếng để trấn áp tinh thần:

- Toàn thể anh em hãy bình tĩnh mà nghe hiệu lệnh không được xôn xao.

Câu nói chưa dứt thì trên núi trắng phau phau xuất hiện trên một trăm tay hảo hán, cả thảy đồng hô to:

- Trường Ly Hùng Phong !

Tiếp theo đó từ trong khu rừng trúc bỗng vang lên mấy tiếng hưởng ứng:

- Lục Kỳ Dương Đông !

Tiếng nói thật là hào hùng bi tráng.

Thế là một chuỗi cười trong trẻo vang lên, vài ba chiếc bóng người vọt tới như bay. Cặp mắt của Giang

Thanh sáng suốt vô cùng, nhác trông thấy đã thấy người đi đầu chính là Trường Ly Nhất Điều Vệ Tây

Đi kèm bên ông là con người vạm vỡ Lục Hải, kế đó là Cừu Vân.

Giang Thanh hô to:

- Kính chào Vệ lão tiên bối !

Trường Ly Nhất Điều thông thả dừng chân lại, đưa cặp mắt hiền từ nhìn Giang Thanh cười ha hả, nói rằng:

- Hiền đệ hãy tha thứ cho lão phu đến chậm một bước.

Sự có mặt đột ngột của Trường Ly Nhất Điều làm cho Lý Diễm Ngọc giật mình, nhất là sau lưng ông ta còn có mấy trăm tay hảo hán.

Trường Ly Nhất Điều hậm hực nhìn Lý Diễm Ngọc, nói chậm chậm rằng:

- Nếu ta không lầm thì người chính là một trong Song Phi năm xưa là Vô Định Phi Hoàn, người y thế hiếp cô, tập trung ngàn này cao thủ để vây đánh một người anh hùng hảo hán.

Lý Diễm Ngọc hậm hực trả lời:

- Vệ Tây, nhà ngươi sẽ trả giá rất đắt.

Trường Ly Nhất Điều cười nhạt nói:

- Lý Diễm Ngọc còn nhớ mấy tháng trước khi bốn Đảo Chủ đánh phá Yên Hà Sơn Trang, thì người cũng đã từng nói những câu vô lễ như vậy, nhưng ta xem đến nay là đêm cuối cùng của bọn mi đó.

Nói tới đó ông ta quay lại bảo Toàn Lập:

- Hay lắm ! Hay lắm ! Nơi đây có những người đời thứ ba và Tam Tuyệt Chưởng .. Lại còn có Võ Lâm Song Anh, chuyến đi này quả thật không uổng đó.

Trường Ly Nhất Diệu nói câu này một cách cực kỳ ngạo mạn, Giang Thanh cười nói:

- Thưa Vệ Lão tiên bối, Kỳ kỳ chủ có đến hay chẳng?

Trường Ly Nhất Diệu trả lời:

- Bốn Đảo lục kỳ thấy đều xuất động, những người đứng chung quanh đây đều không còn hy vọng nhìn thấy mặt trời ngày mai nữa.

Lý Diễm Ngọc tức giận bồi hồi, vung cây gậy trong tay của mình ra, Toàn Lập thì hô to :

- Song Phi, Tam Tuyệt, nhất quyết tiêu diệt Nhất Tà!

Câu nói này vừa dứt thì Tạ Chí, Nhiệm Độc, Đặng Tân, Phó Tuyên, Vu Phát, Tề Bá Lộc và những người môn đệ của Tam Tuyệt Chưởng thấy đều nhất tề xông tới, tấn công dữ dội.

Còn Dịch Trung thì vung tay ra, từ trong ống tay áo của lão vô số mũi tên bay như cào cào, nhắm bắn thẳng vào mình Giang Thanh.

